

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
ROMÂNIA

UNIVERSITATEA DE MEDICINĂ,
FARMACIE, ȘTIINȚE ȘI TEHNOLOGIE
„GEORGE EMIL PALADE”
DIN TÂRGU MUREȘ

FACULTATEA DE INGINERIE ȘI TEHNOLOGIA INFORMAȚIEI

Algoritmi fundamentali

Curs 4

Tehnici pentru elaborarea algoritmilor

Dr. ing. Kiss Istvan

istvan.kiss@umfst.ro

Cuprins

1. Introducere
2. Subalgoritmi
3. Apel de subalgoritm
4. Avantajele subalgoritmilor
5. Proiectare descendentă (top-down)
6. Proiectare ascendentă (bottom-up)
7. Proiectare modulară
8. Probleme

1. Tehnici pentru elaborarea algoritmilor

- *Elaborare algoritm = proiectare algoritm*
- Întreaga activitate depusă de la enunțarea problemei până la realizarea algoritmului corespunzător rezolvării acestei probleme.
 - Specificarea problemei
 - Descrierea metodei alese pentru rezolvarea problemei
 - Proiectarea propriu-zisă. Constă în:
 - Descompunerea problemei în subprobleme
 - Obținerea algoritmului principal
 - Obținerea subalgoritmilor apelați
 - Descrierea algoritmului principal și a subalgoritmilor
 - Precizarea denumirilor și semnificațiilor variabilelor folosite
 - Verificarea algoritmului

2. Subalgoritmi

- Orice problemă poate fi descompusă în subprobleme.
- Algoritmul de rezolvare aparținând subproblemei se numește subalgoritm.
- Pentru a descrie un subalgoritm vom folosi următoarea formă:

Subalgoritm *nume*(*lpf*) **este:**

Date locale

Instructiune

Instructiune

...

Sf. nume

- ***nume*** – *numele subalgoritmului*
- ***lpf*** – *lista parametrilor formali*

2. Subalgoritmi

- Exemplu: subalgoritm pentru determinarea maximului dintre elementele unui vector $X=(x_1, x_2, \dots, x_n)$.

Subalgoritm *maxim*(n, X, max) ***este:***

max:= x_1 ;

pentru $i:=2;n$ ***executa***

daca $x_i > max$ ***atunci***

max:= x_i ;

sf.daca

sf.pentru

Sf.maxim

Se observă faptul că după apelul subalgoritmului rezultatul vom regăsi în variabila maxim!!!

2. Subalgoritmi de tip funcție

- Exemplu1: subalgoritm pentru determinarea maximului dintre elementele unui vector $X=(x_1, x_2, \dots, x_n)$.

Funcția $\text{maxim}(n, X)$ este:

$\text{max} := x_1;$

pentru $i := 2; n$ executa

dacă $x_i > \text{max}$ atunci

$\text{max} := x_i;$

sf.dacă

sf.pentru

$\text{maxim} := \text{max};$

Sf.maxim

Se observă faptul că după apel funcția returnează rezultatul!!! Ex.: Afișează $\text{maxim}(n, X);$

2. Subalgoritmi de tip funcție

- Exemplu2:

FUNCȚIA *numar(x)* ***ESTE:***

DACĂ $x < 0.2$ ***ATUNCI*** *numar:=2* ***ALTFEL***

DACĂ $x < 0.5$ ***ATUNCI*** *numar:=3* ***ALTFEL***

DACĂ $x < 0.9$ ***ATUNCI*** *numar:=4*

ALTFEL *numar:=5*

SFDACĂ

SFDACĂ

SFDACĂ

SF-numar

- ***Se observă faptul că după apel funcția returnează rezultatul!!!*** Ex.: Afișează *numar(0.7)*;

3. Apel de subalgorithm

- **CHEAMĂ** nume(lpa) **sau** nume(lpa)

- Exemplu3:

ALGORITMUL NUMĂRĂZILE ESTE:

CITEȘTE zi, luna, an;

nr:=zi;

DACĂ luna>1 **ATUNCI**

PENTRU i:=1, Luna-1 **EXECUTĂ** nr:=nr+NRZILE(i) **SFPENTRU**

SFDACĂ

DACĂ luna>2 **ATUNCI**

DACĂ BISECT(an) **ATUNCI** nr:=nr+1 **SFDACĂ**

SFDACĂ

TIPĂREȘTE nr;

SFALGORITM

- NRZILE(i) furnizează numărul zilelor existente în luna i a unui an nebisect;
- BISECT(an) adevărată dacă anul dintre paranteze este bisect.

Problemă pentru temă: Să se proiecteze funcțiile NRZILE(i) și BISECT(an)!

3. Apel de subalgorithm – Ex.4

Se dau trei mulțimi de numere:

$$A = \{ a_1, a_2, \dots, a_m \}$$

$$B = \{ b_1, b_2, \dots, b_n \}$$

$$C = \{ c_1, c_2, \dots, c_p \}$$

Se cere să se tipărească în ordine crescătoare elementele fiecărei mulțimi, precum și a mulțimilor $A \cup B$, $B \cup C$, $C \cup A$.

Avem nevoie de subalgoritmi:

- *CITMUL(m,A);*
- *REUNIUNE(m,A,n,B,k,R);*
- *TIPMUL(m,A);*
- *ORDON(m,A);*

3. Apel de subalgorithm – Ex.4

ALGORITMUL OPER-MULTIMI ESTE:

CHEAMĂ CITMUL(m, A);

CHEAMĂ CITMUL(n, B);

CHEAMĂ CITMUL(p, C);

CHEAMĂ TIPORDON(m, A);

CHEAMĂ TIPORDON(n, B);

CHEAMĂ TIPORDON(p, C);

CHEAMĂ REUNIUNE(m, A, n, B, k, R);

CHEAMĂ TIPORDON(k, R);

CHEAMĂ REUNIUNE(n, B, p, C, k, R);

CHEAMĂ TIPORDON(k, R);

CHEAMĂ REUNIUNE(p, C, m, A, k, R);

CHEAMĂ TIPORDON(k, R);

SFALGORITM

3. Apel de subalgoritm – Ex.4

SUBALGORITM CITMUL(n, M) **ESTE:** $\{ \text{Citește } n \text{ și } M \}$

CITEȘTE n ; $\{ n = \text{nr. elementelor mulțimii} \}$

CITEȘTE ($m_i, i=1, n$); $\{ M = \text{mulțimea cu elementele } m_1, m_2, \dots, m_n \}$

SF-CITMUL

SUBALGORITM ORDON(n, M) **ESTE:** $\{ \text{Ordonează crescător cele } n \}$

REPETĂ $\{ \text{elemente ale mulțimii } M \}$

$ind := 0$; $\{ \text{Cazul } M \text{ este ordonată} \}$

PENTRU $i := 1; n-1$ **EXECUTĂ**

DACĂ $m_i > m_{i+1}$ **ATUNCI** $\{ \text{schimbă ordinea celor} \}$

$t := m_i$; $\{ \text{două elemente} \}$

$m_i := m_{i+1}$; $m_{i+1} := t$;

$ind := 1$; $\{ \text{Cazul } M \text{ nu era ordonată} \}$

SFDACĂ

SFPENTRU

PÂNĂCÂND $ind = 0$ **SFREP**

SF-ORDON

3. Apel de subalgorithm – Ex.4

SUBALGORITM REUNIUNE(m, A, n, B, k, R) ESTE:

{ $R := A \cup B$ }

{ $k = \text{numărul elementelor mulțimii } R$ }

$k := m; R := A;$

PENTRU $j := 1, n$ EXECUTĂ

$ind := 0;$ *{Ipoteza b_j nu e in A }*

PENTRU $i := 1; m$ EXECUTĂ

DACĂ $b_j = a_i$ ATUNCI $ind := 1$ *{ b_j este in A }* SFDACĂ

SFPENTRU

DACĂ $ind = 0$ ATUNCI $k := k + 1; r_k := b_j$ SFDACĂ

SFPENTRU

SF-REUNIUNE

3. Apel de subalgorithm – Ex.4

SUBALGORITM TIPMUL(n, M) **ESTE:** { Tipărește cele
 n elemente }

PENTRU $i:=1;n$ **EXECUTĂ** { ale mulțimii M }

TIPĂREȘTE m_i

SFPENTRU

SF-TIPMUL

SUBALGORITM TIPORDON(n, M) **ESTE:** { Ordonează și
tipărește }

CHEAMĂ ORDON(n, M); { elementele mulțimii M }

CHEAMĂ TIPMUL(n, M);

SF-TIPORDON

4. Avantajele subalgoritmilor

- Modularizarea problemei
- Reutilizarea aceleiași secvențe de algoritm
- Claritate și depanare mai ușoară
- Din punctul de vedere al calculatorului?

5. Tehnici pentru elaborarea algoritmilor

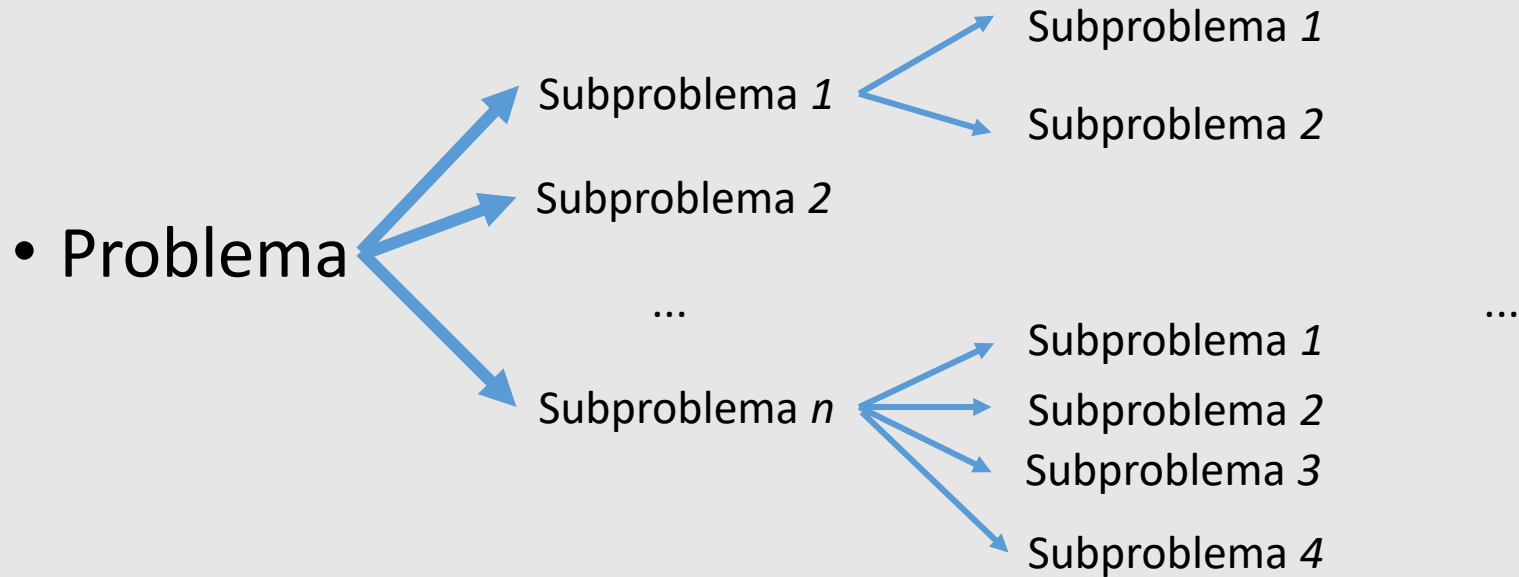

- *Elaborare algoritm = proiectare algoritm*
- Întreaga activitate depusă de la enunțarea problemei până la realizarea algoritmului corespunzător rezolvării acestei probleme.
 - Specificarea problemei
 - Descrierea metodei alese pentru rezolvarea problemei
 - Proiectarea propriu-zisă. Constă în:
 - Descompunerea problemei în subprobleme
 - Obținerea algoritmului principal
 - Obținerea subalgoritmilor apelați
 - Descrierea algoritmului principal și a subalgoritmilor
 - Precizarea denumirilor și semnificațiilor variabilelor folosite
 - Verificarea algoritmului

5. Proiectare descendentă (top-down)

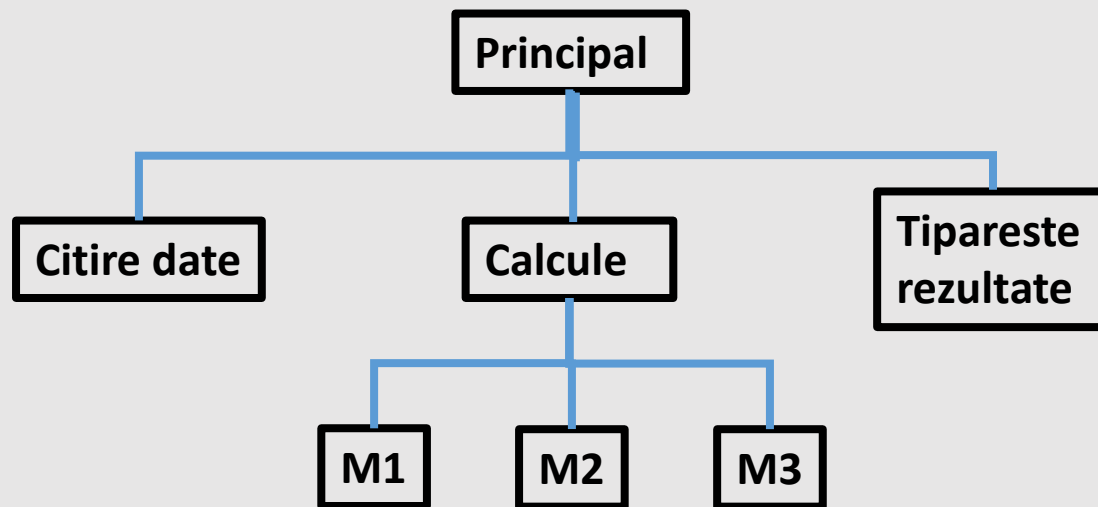
- Se porneste de la Problema pe care descompune în subprobleme rezolvabile separat.
- Pune accent pe algoritmul principal și nu pe subalgoritmi.
- Descompune și pe subalgoritmi în subalgoritmi.
- Definește problema principală, subproblemele și conexiunea între subprobleme.
- Permite lucrul în echipe – subechipele proiectează algoritmi pentru rezolvarea subproblemelor.

5. Proiectare descendentă (top-down)

5. Proiectare descendentă (top-down)

- Conexiunile între subprobleme se reprezintă prin arbore de programare. Ex.:

5. Proiectare descendentă (top-down)

- Este cunoscută și sub denumire ”**Divide et impera**”
- Paradigma ”**Divide et impera**” este folosită și la împărțirea datelor în grupe mai mici de date (ex.: QuickSort)
- În cărți proiectarea descendentă apare și sub denumirea **stepwise-refinement**.

6. Proiectare ascendentă (bottom-up)

- Folosește subalgoritmii existenți (și librăriile limbajului de programare) în proiectare de subalgoritmi pentru a ajunge în final la algoritmul de rezolvare.
- Este important întocmirea unei diagrame de apel a subalgoritmilor ca și în cazul proiectării top-down.
- *Dezavantaj*: erorile subalgoritmilor vor fi observate numai în faza de integrare.

7. Proiectare modulară

- **Modulul** este o unitate structurală de sine stătătoare, fie algoritm, subalgoritm, program, subprogram, unitate de program.
- Un modul poate fi format din mai multe submodule.
- Fiecare modul trebuie să aibă un rol bine precizat.
- Avantaje: reducerea complexității problemei, reducerea probabilității greșelilor de programare, testare ușoară, lucrul în echipă, reutilizabilitate.

8. Probleme

1. Să fie următoarea funcție definită în domeniul numerelor reale:

$$f(x) = \begin{cases} \sqrt[3]{x+2}, & x \geq 10 \\ |3x|, & x < 10 \end{cases}$$

Să se proiecteze un algoritm pentru calculul funcției. x introdus de la tastatură. Precizia de calcul radical să nu depășească 10^{-4} .

8. Probleme - rezolvare

- Vom avea nevoie de subalgoritm pentru radical de ordin 3 și valoare absolută.

- Algoritmul principal:**

Algoritmul **calculF** este:

```
real x, f;  
citeste x, eps;  
daca x>=10 atunci  
    f:=radical3(x+2,eps);  
altfel  
    f:=absolut(3*x);  
sf.daca  
afiseaza f;
```

Sf. calculF

- Subalgoritmi:**

- Functia **radical3(a,eps);**
- Functia **absolut(a);**

- Variable folosite:**

- x citit de la tastatura
- f valoarea functiei
- a parametru formal
- eps precizie de calcul radical
- r1, r2 variabile auxiliare in subalgoritm radical3.

8.1. Radical de ordin 3

$$\sqrt[3]{x}$$

- Metoda: Algoritmul se bazează pe relația de recurență:

$$r_1 = 1; \quad r_i = (2 \cdot r_{i-1} + x / (r_{i-1} \cdot r_{i-1})) / 3, \text{daca } i > 1$$

- Precizia:

$$|r_i - r_{i-1}| < \varepsilon$$

- Vom proiecta un algoritm care foloseste variabila *r1* pentru a retine termenul calculat la pasul precedent si *r2* pentru termenul care urmeaza sa fie calculate.

8.1. Radical de ordin 3

Functia `radical3(a,eps)` este:

```
real r1, r2:=1;  
repetă  
    r1=r2;  
    r2=(2*r1+a/(r1*r1))/3;  
panăcând absolut(r2-r1)>=eps;  
radical3:=r2;
```

Sf.`radical3`

Se observă faptul că functia `absolut` este de folos si in algoritmul radicalului!!!

8.2. Valoare absoluta

Functia `absolut(a)` este:

daca $a \geq 0$ atunci

`absolut:=a;`

altfel

`absolut:=-a;`

sf.daca

`Sf.absolut`

Urmatorul pas de proiectare este testarea solutiei!